

Bizim Ahali Vurdum Duymaz

– GÖKKUŞAĞI55 · 17 Ocak 2016

bizim ahali vurdum duymaz ,yoksuluğun acısı, yaktığın ateşte /ateş üstün de pişirdiğin çorbada,elektrik süpürgesi kulanmazsın/ çamaşır makinası çalıştıramazsındoğal gaz evde süstür.faturalar kabarık,akşam masada bir kuru soğan/ iki turşu bir ekmek menündür.çocuk okula gider haçlıksız /beslenme çantası boştur .boştur eşin cebi maaaşı yetmez/.zordur böyle yaşamak yaşamak için puşta muhtaç/muhtaç olmuş bizim yiğitler.üst baş konu komşudan /komşudan gelenle idare eder .akşam oldum mu /çöker bir duvar dibine uyuklardoğduğuna pişman olur /yetmez gücü kader değışmez kader bu vurdum duymazlıkla/ yazgı olmuştur arna,arna damga gibi mühürlüdür sanki başlar ev de dır dır gürültü/ niza bölünür ev ocak dağlır /tuz buz olur çoluk çocuk.çocuklar sokaklarda gezer/ kimi tinerci olur/ kimi mafyaya özenir .bir gün duyarsın ki vurulmuş /bir köşede çocuk .ağlarsın beyhude /döversin dizini / alınmıştır elinden çiçeğim dediklerin.yanar çiğerin /söner can evin /kahredersin ve çıkarsın sokaklarabir güzel jop yersinistiyorum arın terimin karşılığını dersin.yaşadıkca öğrenirsın arın terini hak hukuk neymiş.eğer özgürlüğün elinde kalırsaİRFAN KÖKTEN